

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШЕ ЈАВНО ТУЖИЛАШТВО
КТР I бр. 67/14
Датум: 20.08.2014. године
НИШ
ИС/ДЈ

АПЕЛАЦИОНОМ ЈАВНОМ ТУЖИЛАШТВУ У НИШУ
за
РЕПУБЛИЧКО ЈАВНО ТУЖИЛАШТВО У БЕОГРАДУ

Достављајући вам списе Вишег суда у Нишу 2 К бр. 46/10 (нови број 3 К бр. 130/14) на основу чл. 43 ст. 2 тач. 7 и тач. 8 ЗКП-а и члана 482 и чл. 483 ЗКП-а, подносим

ПРЕДЛОГ

Да против правноснажног решења Апелационог суда у Нишу 7 Кж 1 бр. 4373/12 од 13.12.2013. године, у смислу чл. 482 и члана 483 ЗКП-а, подигнете

ЗАХТЕВ ЗА ЗАШТИТУ ЗАКОНИТОСТИ

Због :

- битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 437 став 1 тачка 1 у вези члана 438 став 2 и став 3 ЗКП-а,
- повреде одредаба члана 455 став 2 ЗКП-а.

Образложење

Решењем Апелационог суда у Нишу 7 Кж 1 бр. 4373/12 од 13.12.2013. године, усвојене су жалбе браница оптуженог Радета Радојевића, из Медвеђе, жалбе бранилаца оптуженог Данила Тешића из Београда и жалба браниоца оптуженог Мишела Серегеја, из Суботице, те је укинута пресуда Вишег суда у Нишу 2 К бр. 46/10 од 03.08.2012. године, и предмет враћен истом суду на поновно суђење. У другом ставу решења обустављен је кривични поступак према оптуженом Златану Манчићу из села Темска, Општина Пирот, због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва из чл. 142 ст. 2 КЗ. СРЈ услед смрти оптуженог.

Пресудом Вишег суда у Нишу 2 К бр. 46/10 од 03.08.2012. године, оптужени Златан Манчић из села Темска, Општина Пирот оглашен је кривим због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва из чл. 142 ст. 2 КЗ. СРЈ и осуђен на казну затвора у трајању од 14 година, окр. Раде Илић из Медвеђе, ул. Солунских ратника бр. 8/22, оглашен је кривим због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва из чл. 142 ст. 1 КЗ. СРЈ и осуђен на казну затвора у трајању од 9 година, а оптужени Данило Тешић из Београда, ул. Обршинска бр. 60 и опт. Мишел Сереге из Суботице, ул. Јована Митића бр. 250, оглашени су кривим због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва из чл. 142 ст. 2 КЗ. СРЈ у саизвршилаштву у

вези чл. 22 КЗ. СРЈ, па је окр. Данило Тешић осуђен на казну затвора у трајању од седам (7) година, а Мишел Серегеи на казну затвора у трајању од пет (7) година.

Наведеним решењем Апелационог суда у Нишу 7 Кж 1 бр. 4373/12 од 13.12.2013. године, којим је укинута пресуда Вишег суда у Нишу 2 К бр. 46/10 од 03.08.2012. године, учињена је битна одредба одредаба Кривичног поступка из чл. 438 ст. 2 и ст. 3 ЗКП-а, јер је Апелациони суд наведено решење донео противно одредаба чл. 455 ст. 2 ЗКП-а, којим је императивно одређено да ће другостепени суд сам пресудити одређени кривично - правни догађај у конкретном предмету ако је у истом предмету првостепена пресуда већ једанпут укидана.

Апелациони суд је у конкретном предмету поступајући као другостепени суд супротно процесној забрани из чл. 455 ст. 2 ЗКП-а, донео решење о укидању првостепене пресуде и предмет вратио Вишем суду у Нишу на поновно суђење, иако је првостепена пресуда у вези истог кривично – правног догађаја у истом предмету већ једанпут била укидана.

Наиме, Врховни суд Србије је пресудом Кзп. ВП бр. 3/05, Кзп. ВП бр. 4/05, Кзп ВП бр. 5/05 од 24.11.2005. године, усвојио захтеве браниоца осуђених Данила Тешића, Златана Манчића и Мишела Серегеија, за испитивање законитости правноснажних пресуда, па је укинуо пресуду Војног суда у Нишу 1 К бр. 258/02 од 11.10.2002. године, и пресуду Врховног војног суда II К бр. 45/03 од 25.05.2003. године, и наредио одржавање новог главног претреса пред првостепеним судом.

Решење Апелационог суда у Нишу 7 Кж 1 бр. 4373/12 од 13.12.2013. године, је донето противно одредбама чл. 455 ст. 2 ЗКП-а, којим је експлицитно изречена процесна забрана другостепеном суду да поново укине простепену пресуду ако је у истом предмету у вези истог кривично – правног догађаја првостепена пресуда већ била укинута, чиме се ограничава право првостепеног суда да у истом предмету трећи пут води првостепени поступак.

Решење Апелационог суда у Нишу 7 Кж 1 бр. 4373/12 од 13.12.2013. године о другом укидању првостепене пресуде има формалну и материјалну правноснажност као предуслов да се у смислу чл. 482 и чл. 483 ЗКП-а, може покретати поступак за заштиту законитости.

У конкретном предмету Апелациони суд у Нишу је био у обавези да донесе коначну одлуку о кривичној ствари као другостепени суд, сходно наведеној одредби из чл. 455 ст. 2 ЗКП-а, те је очигледно наведеним решењем Апелационог суда повређено право окривљених, да им се кривични поступак заврши у истанционом поступку у разумном року, а не да се поново у првостепеном поступку расправља о оптужби.

Овакав закључак произилази и на основу правног схватања кривичног одељења Врховног Касационог суда усвојеног на седници од 03.11.2011. године, чији је текст коригован на седници од 28.11.2011. године, (доказ: фотокопија правног схватања коју прилажемо).

С тога

ПРЕДЛАЖЕМ

Да након процене оправданост иницијативе овог тужилаштва подигнете **Захтев за заштиту законитости** против правоснажног решења Апелационог суда у Нишу, 7 Кж 1 бр. 4373/12 од 13.12.2013. године, у смислу чл. 482 и чл. 483 ЗКП-а, са предлогом да Врховни Касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости, утврди да су повређене одредбе ЗКП-а на штету окривљених и у смислу чл. 492 ст. 1 тач. 1 ЗКП-а, **укине у целини наведено решење и врати предмет Апелационом суду у Нишу на суђење** у смислу чл. 455 ст. 2 ЗКП-а.

Заменик
Вишег јавног тужиоца
Иван Станојевић

